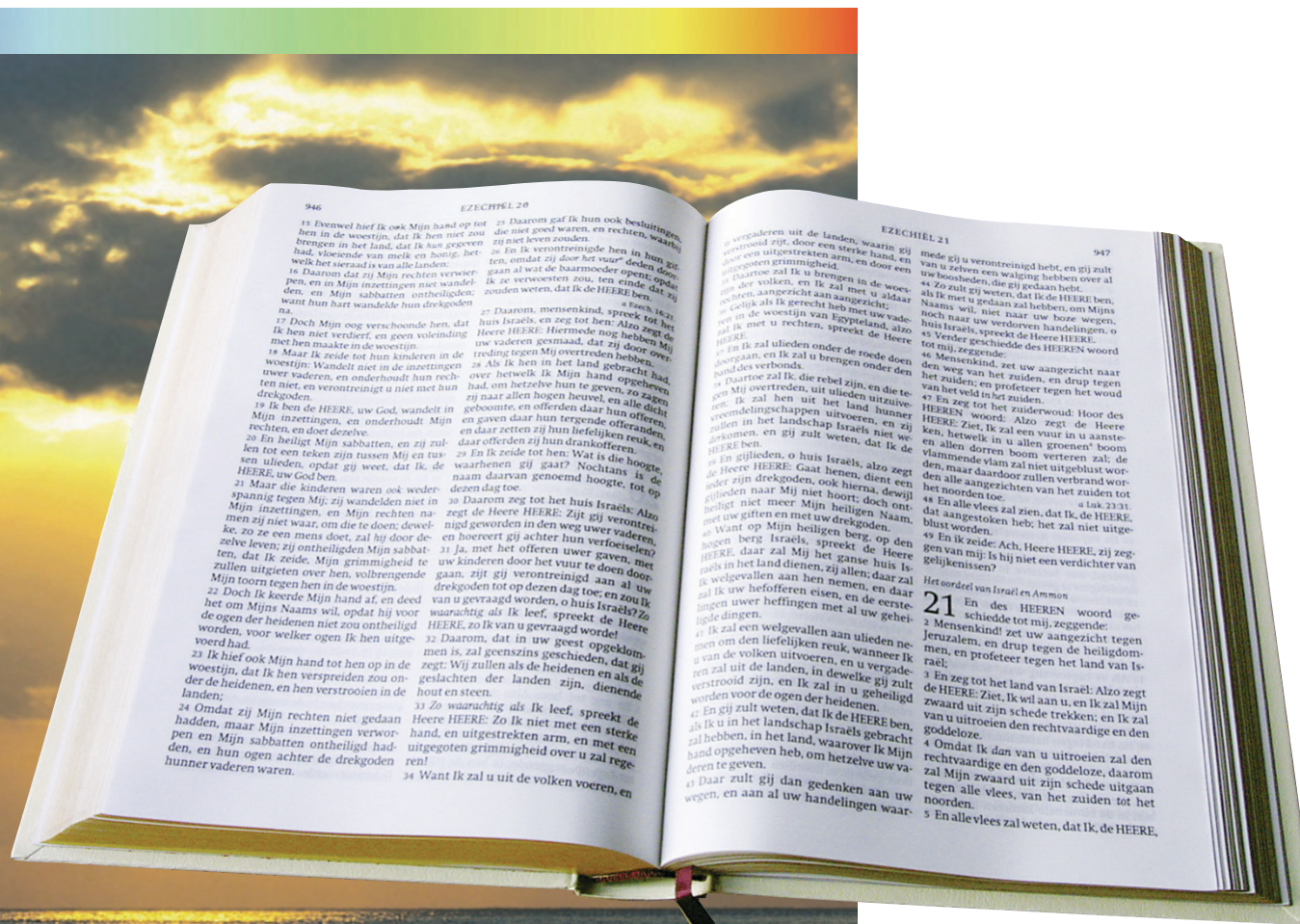

Reiniging door de hoop

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig tot lering voor diegene die in de Rechtvaardigheid is.

Opdat de mens Gods volwassen zal zijn, toegerust tot elk goed werk.

(vrij naar 2 Timótheüs 3 : 16, 17)

nr. 96

Bijbelstudie

De gedachte is...

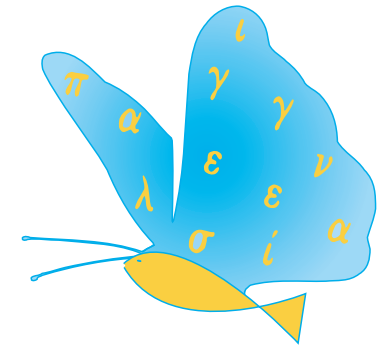
1 Johannes 3 : 1-3

- 1 Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet kent.
- 2 Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.
- 3 En **een ieder, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf**, gelijk Hij rein is.

Gelovigen zijn kinderen Gods, dat is openbaar, maar "wat wij zijn zullen" is dat nu nog niet. Dat wacht op de toekomstige openbaring van de Here Jezus Christus, Zijn wederkomst, met Zijn Lichaam. Dan zal blijken dat "wij Hem gelijk zullen wezen", want dan "zullen wij Hem zien, (= leven in gemeenschap met Hem) zoals Hij is". Dat - door Paulus genoemd "onze aanstelling tot zonen" - zou dé hoop van elke gelovige moeten zijn. Petrus noemt dit een "levende hoop", (1 Petrus 1 : 3) die actief is en dus ons praktische leven bepaalt. Johannes benadrukt in vers 3 het grote belang van "deze hoop op Hem", namelijk: "die reinigt zichzelf, net zoals Hij rein is." Zo vindt onze reiniging plaats. We hebben die "hoop op Hem" en maken ons afhankelijk van de Heer, onderwerpen ons aan Zijn Woord, naderen tot de Troon der genade, houden onze onderlinge bijeenkomst in stand, bieden ons lichaam aan tot Gode welbehaaglijk offer en laten ons gemoed (denken) veranderen. Zo reinigt de Heer ons, met name ons geweten (= ons weten). En dat alles opdat wij de levende God kunnen dienen. Dat kan niet zolang wij onszelf zien als zondaren of ergens schuldig aan. Zolang dat ons belemmert om tot de Heer te naderen om Hem te dienen, zullen wij nooit verlost worden van het zonde- en het schuldbesef. En dan ben je onbekwaam om de levende God te dienen. Als je hier de levende God niet dient, ben je misschien wel een kind van God, maar je zult nooit een zoon - erfgenaam - van God worden.

De gelovige, nu ook nog levend "in het vlees", heeft in de praktijk pas een "gereinigd weten", als "deze hoop op Hem" er is. Alleen zo maakt God ons bekwaam om dienaren van het Nieuwe Verbond te zijn. Er is geen andere route dan deze! Proberen onder te wet te leven, al is het zelfs maar een beetje, is kansloos. Dan is Christus ons niet van nut, zegt de apostel Paulus. Galaten 5 : 4: "Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen". Waar wij vasthouden aan de wet, krijgen wij Zijn genade niet. Oei! Snel loslaten dus, om in de praktijk van ons leven vanuit een rein geweten "de rechtvaardigheid te doen". (1 Johannes 3 : 10) De verzekering van Godswege is, dat als wij leven uit Zijn genade alleen, en onze hart en leven aan Hem toevertrouwen, Hij voor ons zal zorgen.

De in deze serie verschenen titels zijn door anderen bewerkte en op schrift gestelde uitgaven van opgenomen Bijbelstudies van Ab Klein Haneveld.

Stichting Vlichthus

Stichting Vlichthus
(KvK: 65348230)

heeft een ANBI-erkenning
(RSIN: 856075334)

en kan haar activiteiten uitvoeren
mede dankzij zeer gewaardeerde
financiële bijdragen.

U kunt ons steunen via:

NL92 RABO 0166 3657 18
t.n.v. Stichting Vlichthus.

Reiniging door de hoop

1.	1 Johannes	2
	Kinderen Gods en zonen Gods	2
	De hoop die wij hebben	4
	Niet leven onder de wet, maar onder de genade	4
	Ontvangen genade met anderen delen	5
	In de praktijk verlost zijn van de wet	6
	Onze lichamen stellen	6
	De reiniging van ons geweten	7
	De rechtvaardigheid doen	8
	Onze harten voor hem	9

1. 1 Johannes

1 Johannes 3 : 1-3 *

- 1 Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, *namelijk* dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet kent.
- 2 Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als *Hij* zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.
- 3 En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.

De apostel Johannes hanteert altijd een eigenaardige wijze van redeneren. Zo maakt hij bijvoorbeeld gewoonlijk geen enkele vordering in de ontwikkeling van zijn gedachten. Meestal zegt hij meteen wat zijn gedachte is en daarna schrijft hij, in dit geval, er vijf hoofdstukken over. Dat is weinig, want in het Johannes-evangelie zijn het een paar hoofdstukken meer. Aan de andere kant valt bij Johannes ook altijd op dat hij steeds hetzelfde zegt, maar elke keer met andere woorden. Het is van belang om ons dat te realiseren, opdat wij de verschillende uitdrukkingen zouden leren verstaan en zouden zien hoe ze in wezen dezelfde betekenis hebben. Dat is belangrijk voor het bestuderen van de Schrift in het algemeen.

In tegenstelling tot de apostel Paulus noemt de apostel Johannes hier meteen de conclusie van zijn betoog. Al wat hij verder in dit hoofdstuk naar voren brengt, vindt zijn hoogtepunt in de eerste verzen van deze uiteenzetting. Dat zal ook de reden zijn waarom deze verzen tamelijk bekend zijn, terwijl de rest van het hoofdstuk tamelijk onbekend is. Dit komt mede doordat het vrijwel onmogelijk is een vers uit dat Schrift-gedeelte zondermeer te citeren. Het zou namelijk ongetwijfeld verkeerd uitgelegd worden. In het verband waarin het staat, krijgt het vers zijn betekenis en die wil nog weleens afwijken van wat wij op andere plaatsen omtrent hetzelfde thema lezen.

De apostel neemt in deze Brief een draad op, die hij wellicht losgelaten heeft in het Johannes-evangelie.

Johannes 1 : 10

- 10 Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend.

Het Licht was in de wereld en hoewel de wereld door Hem gemaakt is, heeft deze Hem niet gekend. Eén van de eigenaardigheden van Johannes is dat hij maar één voegwoord kent, ons voegwoord "en". Wij vullen daarom voor alle duidelijkheid hier en daar wat andere voegwoorden in.

Johannes 1 : 11

- 11 Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

Het "Zijne" is ongetwijfeld Israël. Niettemin schrijft Johannes er achteraan:

Johannes 1 : 12

- 12 Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, *namelijk* die in Zijn Naam geloven;

Dat was dus niet de wereld en ook niet "de Zijnen", maar wel enkelen daaruit, een overblijfsel, namelijk "*degenen die in Zijn Naam geloven*". Dat is hetzelfde als "Hem aannemen". Degenen die Hem aangenomen hebben, zouden "*kinderen Gods*" worden. Hier is kennelijk geredeneerd vanuit oudtestamentische tijd, waar degenen die in Hem geloven, eeuwig leven zouden ontvangen. Zij zouden wederom geboren worden. De belofte was namelijk dat Abraham eeuwig leven zou ontvangen, dat "*hij erfgenaam der wereld*" zou zijn. (Romeinen 4 : 13) Het wachten was op de opstanding van Christus om die belofte in te lossen.

Kinderen Gods en zonen Gods

Johannes 1 : 13

- 13 Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.

Wie uit God geboren is, is uiteraard een kind van God. Aan Nicodémus wordt uiteengezet dat men alsnog wedergeboren moet worden. Men was geboren uit water, maar men zou geboren moeten worden uit dat water, waarvan het letterlijke water een beeld is, namelijk geestelijk water. Johannes gebruikt hiervoor de uitdrukking "water en geest".

De apostel Johannes komt in 1 Johannes 3 op diezelfde gedachte terug: "*Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, [namelijk] dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden*".

* Tenzij anders vermeld, komen de aangehaalde Bijbelteksten uit de Statenvertaling.

“Zouden worden” wil zeggen dat het geredeneerd is vanuit het verleden. Dat was ooit een keer de bedoeling. Wat er in de Statenvertaling niet bij staat, maar in de nieuwe vertaling wel, is: *“en wij zijn het”*. Dit gemis in de Statenvertaling is niet ernstig, want het staat ook in vers 2: *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, ...”* In de Statenvertaling heeft het woord “nu” altijd de betekenis van “inmiddels”, d.w.z.: “na het voorafgaande”, want “nu” is ook hetzelfde als “na”. Inmiddels zijn wij kinderen Gods, dus dat is vervuld.

De gedachte is dat de oudtestamentische belofte, dat de gelovige eeuwig leven zou ontvangen, aan ons, gelovigen in onze tegenwoordige bedeling, vervuld is geworden. Wij hebben de vervulling van deze oudtestamentische belofte. Niettemin spreekt bijvoorbeeld de Hebreeën-brief over “de betere beloftenissen van het Nieuwe Verbond”. (Hebreeën 8 : 6, 7) Nu wij kinderen Gods zijn, zijn aan ons betere beloften gedaan. Niet de belofte dat wij kinderen Gods zouden worden, want dat is vervuld. Aan ons zijn nieuwe beloften gedaan, met een nog hogere strekking, namelijk dat wij “zonen Gods” zouden zijn. Kinderen en zonen zijn niet hetzelfde. Kinderen Gods zijn degenen die het Koninkrijk van Christus zijn ingegaan. Men moest immers wedergeboren worden om het Koninkrijk te kunnen ingaan. Zonen Gods zijn degenen die het Koninkrijk beërven. Dat is een aanzienlijk verschil. Iemand kan deel uitmaken van het Koninkrijk der Nederlanden, maar er is slechts één persoon die het Koninkrijk zal erven. Dat veronderstelt deelhebben aan de heerschappij en de heerlijkheid van dat Koninkrijk. Het punt is dat wij als Gemeente van eerstelingen, als eerstgeborenen van dat Nieuwe Verbond, van de Nieuwe Schepping en daarmee van dat Koninkrijk, ook inderdaad dat Koninkrijk zouden beërven. Daarom zegt Paulus bijvoorbeeld in Efeze 1, dat wij, die immers kinderen Gods zijn, “tevorens verordineerd zijn tot aanstelling tot zonen”. Predestinatie heeft namelijk nooit te maken met dat men kind van God wordt. Het is van toepassing op alle kinderen Gods. Zij zijn tevorens verordineerd om zonen Gods te worden. Dat zijn “de betere beloftenissen van het Nieuwe Verbond”. De apostel rondt de fase dat wij kinderen Gods genoemd zouden worden af, want dat zijn wij inmiddels.

“En het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen”. Het woord “geopenbaard” is het normale woord voor “verschijnen”. Het is dus nog niet zichtbaar. In onze dagen zouden wij, die kinderen Gods zijn, weer wat anders worden, namelijk zonen Gods, d.w.z. erfgenamen Gods. Wij zouden delen in de heerlijkheid van Christus en daarmee in de heerlijkheid van Zijn Koninkrijk. Dat wordt nog niet gezien. Dit vinden we op precies dezelfde manier terug in Romeinen 8.

“Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; ...” Het is wel degelijk geopenbaard, in de zin van bekendgemaakt. Wij weten dat wanneer Christus zal verschijnen, wat onvermijdelijk in heerlijkheid is, wij Hem gelijk zullen wezen. De rest van het Johannes-evangelie gaat uitgebreid over de Zoon. Als Hij verschijnt, verschijnt Hij als de Zoon, als de grote Erfgenaam van dat Koninkrijk. Erfgenaam feitelijk ook van een Nieuwe Schepping. In die hoedanigheid zal Hij straks daadwerkelijk verschijnen.

In het voorgaande gedeelte van 1 Johannes 2 wordt gezegd dat de antichrist degene is die dat ontkent. Hij stelt zich daarvoor in de plaats en zal verschijnen alsof hij de erfgenaam is van de wereld en alsof hij de zoon, niet van God, maar “des mensen” is. Wat wij verwachten in plaats van de antichrist, is de anti-antichrist, de Christus, de Zoon Gods. Als Hij verschijnt als de Zoon van God, zullen wij met Hem verschijnen als zonen Gods. Wij lezen dat soort uitspraken in heel wat andere Schriftgedeelten, met name in het Nieuwe Testament. Dat is wat wij verwachten. Wij zullen met de Heer verschijnen in heerlijkheid. Natuurlijk verwachten wij de komst van de Here Jezus op de Olijfberg, maar we zouden ons realiseren dat wij als Gemeente, bij dezelfde gelegenheid, met Hem zullen verschijnen in heerlijkheid. Wij zullen Hem gelijk wezen; we zullen ook zonen Gods zijn namelijk. In Efeze 1 : 3 staat dat wij, als gelovigen, “gezegend zijn met elke geestelijke zegening in de hemel en in Christus”. Dus als Hij verschijnt in heerlijkheid, zullen wij, met Hem, eveneens verschijnen in heerlijkheid.

“Want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.” De apostel zegt daarmee veel meer dan wij oppervlakkig zouden denken. Natuurlijk zullen wij Hem zien, maar *“alle oog zal Hem zien”*. (Openbaring 1 : 7) Waar het speciaal om gaat, is dat dit “zien” tegelijkertijd betekent “deelhebben aan” of “gemeenschap hebben met”. Iemand zien, wil zeggen met iemand omgaan, deelhebben aan, gemeenschap oefenen. Christus zien wil veel meer zeggen dan enkel Hem aanschouwen. Het wil zeggen: leven in gemeenschap met Hem. Daar gaat dit hele Bijbelboek over.

Wij zouden Hem nu reeds zien, of zoals de apostel Paulus zegt, wij zouden “zien op Jezus”. Of hij zegt bijvoorbeeld: *“Wij zien Jezus met eer en heerlijkheid gekroond”*. (Hebreeën 2 : 9) In de oppervlakkige betekenis van het woord zien wij Hem helemaal niet. In de diepe betekenis van het woord echter wel degelijk, want daarover spreekt de hele Hebreeën-brief. Hem zien betekent dus dikwijls heel wat meer dan alleen “kijken naar”. Wij zullen Hem gelijk wezen, aan Hem en aan Zijn heerlijkheid deelhebben. Dat is de hoop die wij hebben.

De hoop die wij hebben

1 Johannes 3 : 3

3 En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.

Onze hoop is deel te zullen hebben aan de heerlijkheid van Christus, straks in de toekomst. Onze zalige hoop is de verschijning der heerlijkheid. Onze heerlijkheid namelijk, die afkomstig is van "onze grote God en Zaligmaker Jezus Christus". (Titus 2 : 13) Dat is onze hoop en dat is volstrekt dezelfde hoop als uit Romeinen 8. Wij hopen op dingen die wij niet zien. Wij wachten daarop en rekenen daarop en zien daar naar uit. Petrus noemt het een "levende hoop", (1 Petrus 1 : 3) een hoop die ons praktische leven bepaalt.

Wij zouden, net als de Here Jezus Zelf, onze verwachting stellen op de vreugde die ook ons is voorgesteld. (Hebreeën 12 : 2) Wij zouden in navolging van de Here Jezus de loopbaan lopen, die ons is voorgesteld, opdat we net als Hij heerlijkheid, loon, een kroon, zouden ontvangen. Dat is de hoop die wij hebben. Onze hoop is niet dat wij naar de hemel gaan. Als het goed is, zijn wij ons bewust dat we daar al zijn. **De gedachte is niet dat we naar de hemel gaan, maar dat onze wandel nu reeds in de hemel is.** Ons leven is betrokken bij hemelse dingen, niet bij aardse dingen. De hemelse dingen zijn het belangrijkste en zouden heersen in ons leven. Onze hoop is, dat wij heerlijkheid zullen ontvangen en dat die aan ons geopenbaard zal worden.

".., die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is". De hoop, de verwachting van onze zoonstelling, reinigt gelijk Christus rein is. Vaak wordt aan dit vers de betekenis gegeven dat een ieder die deze hoop heeft, verplicht is zichzelf te reinigen. Een gedachte die leeft binnen kringen waar gedacht wordt dat wij als Gemeente de bruid van Christus zijn, die zich, naar Bijbels voorbeeld, zou moeten voorbereiden op, dan wel zich moeten reinigen, zich mooi moeten maken, voor de bruiloft en voor de Bruidegom. Dat is niet zo. De gedachte dat wij ons zouden moeten reinigen, is volstrekt absurd. In de eerste plaats omdat wij dat niet kunnen. De gedachte is daarom niet dat wij onszelf zouden moeten reinigen. "Die reinigt zich" is niet een opdracht, het is de vaststelling van een feit. Een ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich door die hoop. Wij kunnen onszelf niet reinigen. Waar het gaat om praktische zaken, reinigen wij onszelf, en is het zelfs onze verantwoordelijkheid. Niet dat wij dat reinigen zelf als zodanig kunnen, maar er zijn dingen die wij wel kunnen, waardoor wij gereinigd worden.

Wat wij zouden doen, is onze toekomstverwachting, onze hoop, stellen op Hem, op de beloften Gods. Wij zouden onze verwachting stellen op onze heerlijkheid in de toekomst, op onze "aanstelling tot zonen". Als dát onze hoop is, worden wij gereinigd.

Dan nog is dat in de eerste plaats een inwendige aangelegenheid, want het gaat om de reiniging van het hart, namelijk het geweten. Tegelijkertijd gaat het wel degelijk om de reiniging van de praktische levenswandel als zodanig. De grondgedachte is dat wij veel Bijbelse waarheid wellicht kunnen onderschrijven, niettemin heeft dat geen enkele uitwerking in ons leven. We spreken over wat de Heer allemaal gedaan heeft voor ons, maar we zien daar in de praktijk niet veel van, omdat theorie en praktijk nu eenmaal in elkaars verlengde liggen. We kunnen dingen theoretisch leerstellig voor waar houden, maar dat wil nog niet zeggen dat het ook praktische realiteit in ons leven is.

Niet leven onder wet, maar onder de genade

In de Romeinen-brief wordt uiteengezet dat de dood van de Here Jezus in de praktijk het einde van de wet, en daarmee ook het einde van de heerschappij van de wet, betekende. Waar Christus geacht wordt gestorven te zijn voor allen, zijn allen gestorven (2 Korinthe 5 : 15) en is niet slechts één partij in het Oude Verbond gestorven, maar officieel allebei de partijen van het Oude Verbond. De wet is daarmee op alle mogelijke manieren geëindigd. Waarom leven sommigen daar dan toch nog onder? Het is slechts theorie door te zeggen dat de wet beëindigd is door de dood van de Here Jezus. Het is niet onbelangrijk, maar waar het om gaat is, dat wij niet onder de wet zouden leven. Het Nieuwe Verbond heet het "Verbond der Genade". Wij zouden dus leven onder de genade. Hoe komt het dat zoveel kinderen Gods dan toch leven onder de wet?

Omdat ze weigeren te leven uit de genade! Dat is de praktijk. Wij mensen krijgen als kind meteen wetten opgelegd. Automatisch denk je dan dat het leven zo in elkaar steekt, dat het gaat om wat je mag en wat je niet mag. In Galaten 4 staat, dat als een wet al geldig is, het is voor kinderen, maar niet voor volwassenen. Maar wij worden er onvermijdelijk mee grootgebracht. In de tweede plaats wordt heel de wereld beheerst door wet. We kunnen wel zeggen dat de wet is beëindigd door de dood van de Here Jezus, maar hoe zouden we dan leven? Wij weten niet beter. Voor de natuurlijke mens is er inderdaad ook niks anders. De theorie over het feit dat wij niet onder de wet zijn, is gebaseerd op het idee dat de natuurlijke mens gestorven is.

Dat mag voor God dan zo wezen, wij zijn echter nog springlevend natuurlijk. Het is de apostel Paulus, die in Romeinen 4, 6 en 7 uitgebreid uiteenzet dat de dood van de Here Jezus het einde der wet betekende. Daarna komt hij terecht in 8 : 2, waar hij zijn persoonlijk getuigenis geeft. Hij zegt niet hoe het fundamenteel is, van Gods kant gezien, maar hoe het er voor hem uitziet.

Romeinen 8 : 2

2 Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.

Christus Jezus, de Middelaar van het Nieuwe Verbond, heeft hem vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Normaal zeggen wij: Christus heeft mij bevrijd van de wet. We denken dan dat dat is door Zijn dood. Leerstellig en juridisch is dat volkomen correct, maar in de praktijk werkt het niet zo. In de praktijk maakt "de wet des Geestes en des levens" ons vrij van de wet der zonde en des doods. Het is één ding te weten dat wij niet onder de wet leven, het is een ander ding om niet onder de wet te leven. Het is in een paar minuten te leren dat de wet beëindigd is, maar het kan jaren kosten om dat ook inderdaad in de praktijk te beleven. Wij zouden ons niet vastpinnen op: wij leven niet onder de wet, dus wij mógen niet onder de wet leven. Dan is er weer een wet. Wij zouden ons stellen onder het Nieuwe Verbond, onder de genade namelijk. Dat betekent in de praktijk dat wij zondermeer leven vanuit de verlossing die wij hebben ontvangen.

Efeze 1 : 7, 8

7 In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, *namelijk* de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,
8 Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid;

Er staat niet dat we daar om moeten vragen of dat we er van alles voor moeten doen om het te ontvangen. Er staat dat wij de verlossing hebben, namelijk de vergeving van zonden. Wij zouden er niet om vragen, maar de Heer ervoor danken.

Ontvangen genade met anderen delen

Wij zouden de genade aanvaarden, niet als een vanzelfsprekende zaak, maar wel degelijk als leefregel. Waar het om gaat, is dat wij diezelfde genade, die wij van de Heer overvloedig ontvangen hebben, ook zouden meedelen aan anderen. Gelijk Hij ons vergeven heeft, zo zouden

wij anderen vergeven. Zoals de Heer ons onze zonden, misdaden en overtredingen niet toerekent, zouden wij ze anderen ook niet toerekenen. Alleen als wij zo leven en met elkaar omgaan, hebben wij geen wet meer nodig. Als wij vergeving hebben ontvangen, doet het er niet meer toe of wij zondigden of niet. Als wij anderen vergeven, doet het er niet meer toe of die ander zondigde of niet. Bovendien, hoe weten wij of wij zondigen of dat een ander iets verkeerd gedaan heeft? Met welke maat meten wij dat? Dat kan alleen maar met wet. Wij die leven onder het Nieuwe Verbond, uit de rijkdom van Gods genade, zouden die genade voor onszelf aanvaarden, voor heel ons leven, en zouden diezelfde genade ook meedelen aan anderen.

Zoals de Heer zich gedraagt ten opzichte van ons, zouden wij ons gedragen naar anderen. Dat is leven onder het Nieuwe Verbond. Het is in volkomen vrijheid en op juridisch correcte grond gestoeld. Het is in overeenstemming met de wet, want de wet zegt dat wij naar de oude mens dood zijn. (Efeze 2 : 1, 5; Kolossenzen 2 : 13) De wet verbiedt ons onder de wet te leven, want de wet zegt dat deze slechts geldig is over levenden. In het algemeen zegt de wet ook dat de mens niet twee keer veroordeeld kan worden voor dezelfde dingen. Waar het oordeel over onze zonden gedragen is door de Here Jezus, kunnen wij niet opnieuw veroordeeld worden. Waar diezelfde Heer ook de zonden der wereld heeft gedragen, zouden wij de wereld ook niet veroordelen en de broeders en zusters al helemaal niet. Dat zou in strijd zijn met de wet.

Het leven uit genade en uit geloof is volstrekt in overeenstemming met de wet. (Romeinen 3) Het blijkt dus weliswaar dat de wet van Gods kant beëindigd is door de dood van de Here Jezus, maar het neemt niet weg dat wij in ons persoonlijke leven pas van de wet verlost worden door in de praktijk te leven onder het Nieuwe Verbond, en dat doen we door deze genade te hanteren. Dan pas worden wij bevrijd van de wet, zegt Paulus. Als in de praktijk niet te merken is dat wij kinderen Gods zijn, hebben we daar geen boodschap aan. Het gaat erom dat, doordat wij kinderen Gods zijn, er wezenlijk iets zou veranderen in onze levens. Het leven Gods dat wij hebben ontvangen, is niet alleen maar een theoretische waarheid. Als "kind van God zijn" alleen maar betekent dat je in de hemel komt, maakt het niet uit of je het nu al bent of straks alsnog zult worden. Dan maakt het ook niet uit of je nu al in de hemel gezet bent met Christus (Efeze 2 : 6) of dat je straks pas naar de hemel gaat. Dat wij kinderen Gods zijn, en geroepen zijn tot zoonchap, betekent dat wij bewust zouden leven als kinderen Gods, "waardig de roeping waarmee wij geroepen zijn". (Efeze 4 : 1)

In de praktijk verlost zijn van de wet

Dat heeft praktische consequenties in ons leven. Wij worden in de praktijk pas verlost van de wet, als wij leren te leven onder het Nieuwe Verbond. De Schrift leert dat wij een Hogepriester hebben die ons reinigt. Wij kennen de Here Jezus Christus die onze "gewetens reinigt van dode werken". (Hebreeën 9 : 14) We zouden met een gereinigd geweten tot God naderen. Hebreeën 10 : 2 zegt dat op grond daarvan wij "geen geweten van zonde meer hebben". Wij weten dat die zonde wel degelijk nog steeds aanwezig is en dat wij bij gelegenheid last hebben van ons geweten. Er zijn vele kinderen Gods die dagelijks tobben met hun verontreinigd geweten, omdat ze onder de wet leven. De wet reinigt niet, de wet voorziet daar niet in. Het is zeker waar dat de Heer onze gewetens reinigt en dat we zonder schuld voor God staan, maar de vraag is of we dat beleven, zodat we verlost zijn van schuldgevoel tegenover God. Het zeggen dat we bevrijd of verlost zijn, verandert niets daaraan. Men komt daar pas vanaf, men heeft pas een gereinigd geweten, als we deze "hoop op Hem" hebben. Door die hoop worden wij gereinigd.

Zolang wij onszelf zien als zondaren en zolang dat ons belemmert om tot de Heer te naderen om Hem te dienen, zullen wij nooit verlost worden van het zondebesef en dat schuldbesef. Waar er schuldgevoel aanwezig is, ben je onbekwaam om de levende God te dienen en als je hier de levende God niet dient, ben je misschien wel een kind van God, maar je zult nooit een zoon van God worden. Kinderen die de vader niet dienen, zullen door de vader nooit als erfgenaam gesteld worden.

Wij reinigen ons in de praktijk en worden verlost van "een kwaad geweten", (Hebreeën 10 : 22) niet door te strijden tegen de zonde en ook niet door onszelf wijs te maken dat de Heer ons heeft vergeven. Dat doet er niks aan af. Het is namelijk de vraag of wij ónszelf wel vergeven kunnen en of we zélf wel over onze eigen schuld heen kunnen zien. De reinigende werking van het bloed van de levende Christus, kennen wij pas als wij in de praktijk deze levende Christus kennen en niet enkel in theorie. Pas wanneer wij "wandelen in gemeenschap met de Heer", pas dan zullen onze gewetens gereinigd worden. Pas wanneer wij leven uit Zijn genade en onder die genade, zullen we in de praktijk verlost zijn van de wet. Pas wanneer wij beseffen dat wij niets kunnen veranderen aan het feit dat wij zondaren zijn en beseffen dat God ons onze schuld vergeven heeft, en dus met een gereinigd geweten en met vrijmoedigheid tot Hem naderen en zeggen: hier ben

ik, wat wilt Gij dat ik doen zal, (Handelingen 9 : 6) laat mij U dienen onder het Nieuwe Verbond als Uw kind, pas dan zullen in de praktijk onze gewetens gereinigd worden en zullen wij niet leven onder de wet. Dat is de praktische kant van deze eenvoudige nieuwtestamentische waarheden.

Zolang wij ons niet stellen onder die genade, zolang wij niet komen tot de Heer Zelf en wij onze toekomstverwachting niet stellen op de heerlijkheid die ons beloofd is, kortom, zolang wij weigeren om de Heer te dienen, zolang wij gewoon onder de wet blijven leven, blijven wij leven met een verontreinigd geweten.

Onze lichamen stellen

Het is niet zo dat onze zonden ons belemmeren om tot de Heer te komen, maar het is andersom. Waar wij weigeren onze lichamen te stellen tot "levend, heilig, Gode welbehaaglijk offer" (Romeinen 12 : 1) blijven wij onder de wet, onder de zonde en onder de schuld leven. Daarom is een belangrijk deel van het Nieuwe Testament aan dit thema gewijd. Wij, die kinderen Gods zijn, hebben de morele verantwoordelijkheid om onze lichamen te stellen tot "levend, heilig, Gode welbehaaglijk offer". Ondanks het feit dat elders in de Schrift staat dat onze lichamen van nature nog steeds dood zijn. Ons lichaam is het lichaam der zonde, het is onheilig en onbekwaam, maar wij zouden de consequentie trekken uit wat God ons bekendmaakt. Hij heeft ons op grond van geloof Nieuw Leven gegeven. Dat Leven is in ons en wordt geacht in ons lichaam te zijn. Zijn Geest is sterker dan alle krachten die van nature in ons lichaam werken. De gedachte is dat, doordat het leven van Christus, het bloed van Christus, de Geest van Christus, in ons is, onze lichamen voor Hem levend en heilig zijn. Dat brengt de consequentie met zich mee, dat wij onze lichamen aan Hem ter beschikking stellen. Pas als men bewust de Heer gaat dienen, als men er bewust voor kiest, en ook weet waarmee men bezig is, zal men in de praktijk verlost worden van deze "besmetting" en dus van een verontreinigd geweten. Daar zit een direct verband tussen.

"Een ieder die deze hoop op Hem heeft", die de verwachting heeft op de aanstelling tot zoon, op de beloning voor dienst, wordt daardoor gereinigd in de praktijk. De Here Jezus, onze Hogepriester, is weliswaar actief ten behoeve van ons, maar is dat alleen daar waar wij actief zijn voor Hem. Naar de oude mens zijn we zondaren en daar heeft God geen relatie mee. Naar de oude mens zijn wij dood. Als wij alleen naar de oude mens leven, kijkt God niet naar ons om. Wanneer wij als

kinderen Gods leven en bewust tot Hem naderen, onze lichamen stellen tot "een levend, heilig, Gode welbehaaglijk offer", worden wij geplaatst in Zijn dienst. Dan worden wij geplaatst onder de dienstbaarheid van het Nieuwe Verbond. Daar is onze Hogepriester, onze Heiland, Degene die voor ons zou zorgen, die ons een bediening zou geven uit Zijn genade en uit die genade zou Hij ons ook kracht geven om die bediening te kunnen vervullen. Hij zal ons in het algemeen gesproken "hulp geven ter bekwamer tijd". (Hebreeën 4 : 16) De Heer zou voor ons zorgen, want: "*De goede Herder stelt Zijn leven voor de schapen*". (Johannes 10 : 11) De schapen waarover het gaat zijn alleen die schapen die de Herder volgen. Wij zouden de Heer volgen en Hij zal voor ons zorgen. Hij stelt Zijn leven voor de schapen en zegt: "*Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij.*" (Johannes 10 : 27) Het wordt hier in 1 Johannes 3 ook herhaald:

1 Johannes 3 : 16

16 Hieraan hebben wij de liefde gekend, dat Hij Zijn leven voor ons gesteld heeft;

Dat betekent dat Hij Zijn eeuwig leven wijdt aan ons. In Zijn doen en laten houdt Hij zich bezig met ons, Zijn kudde, Zijn volk, Zijn huis. Pas waar wij de Heer dienen, zal Hij ons dienen. Waar wij Hem verloochenen (2 Timotheüs 2 : 12) zal Hij ook ons verloochenen. Dat betekent dat waar wij in de praktijk van ons leven Hem niet dienen en ons aan Hem niets gelegen laten liggen, zal Hij in de praktijk van Zijn leven zich aan ons niks gelegen laten liggen. Hulp te bekwamer tijd ([zie studie nr. 89](#)) kunnen wij dan wel vergeten. Wij zouden Hem dienen en dan zal Hij voor ons zorgen.

Waar de Heer ons gebruiken wil, en wij ons willen laten gebruiken, zal Hij zorgen dat Hij ons gebruiken kan en ons hulp geven die te bekwamer tijd noodzakelijk is. De verantwoordelijkheid voor ons leven ligt volledig bij onszelf. Wij zouden onze beslissingen nemen, onze keuzes maken en bepalen wie wij zullen dienen. Waar wij kiezen voor Hem, daar kiest Hij voor ons. Het gaat zover als wij willen. Er is net zoveel manna als dat je verzamelt. Dat kun je op, er blijft niets over tot de andere dag. (Exodus 16) Als je meer wilt, kan dat ook, dat ligt aan jezelf. Zoveel vaten als je neerzet, daar is olie voor. Hoe meer we ons openstellen voor de Heer, Hij zal ons geven. Als wij Hem willen dienen, zal Hij ons voor de dienst gebruiken en geven wat we daartoe nodig hebben. Waar we dat niet willen, worden we ook niet gereinigd en blijven we ons leven lang rondlopen met een verontreinigd geweten en het besef dat wij zondaren zijn.

In plaats van dat we met vrijmoedigheid tot de Heer zouden naderen, zijn we dan bang voor Hem. Voor de meeste Christenen is God een boeman, die ons tot struikelen probeert te brengen. In vele kringen wordt Hij ook als zodanig gepredikt. We zouden echter als Zijn schapen naar Zijn stem horen en Hem volgen. Dan zal Hij voor ons zorgen.

De reiniging van ons geweten

Waar wij ons onder de wet stellen, is Christus ons niet van nut, zegt de apostel Paulus. Hij schrijft zelfs:

Galaten 5 : 4

4 Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; **gij zijt van de genade vervallen.**

Dat wil niet zeggen dat we geen eeuwig leven hebben, maar dat we niet uit die genade kunnen leven en dat betekent dat God ons niets zal schenken in ons leven, geen gaven en geen bediening. Die krijgen we namelijk alleen uit genade. Waar wij vasthouden aan de wet, krijgen wij die genade niet.

Pas als we die wet loslaten, naar de Heer gaan en zeggen: "Wees mij genadig" en: "Ik kom o, God om Uw wil te doen, wat wilt Gij dat ik doen zal," zal de Heer onze handen vullen en ons een verantwoordelijkheid geven en gebruiken voor Zijn dienst. Binnen dat kader zal Hij voor ons zorgen. Dat betekent in elk geval dat onze gewetens gereinigd worden. Waar dat niet gebeurt, zijn wij onbekwaam tot die dienst.

Hebreeën 9 : 14

14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelfen Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, **uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen?**

Die reiniging van het geweten is niet het doel, maar het middel om de levende God te dienen. Als we niet bereid zijn Hem te dienen, zal Hij onze gewetens niet reinigen.

1 Johannes 3 : 3

3 En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.

Dat het gaat over praktische dingen, blijkt uit wat verder volgt.

1 Johannes 3 : 4, 5

- 4 Een ieder, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid.
- 5 En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; ...

Let op dat er niet staat, dat Hij geopenbaard is en onze zonden weggenomen heeft. Dat mag in een ander verband wel zo zijn, maar hier gaat het om het praktische aspect ervan. Wij zouden kinderen Gods genaamd worden en waar wij tot geloof zijn gekomen, in onze bedeling, zijn wij kinderen Gods. Maar hier staat: Hij zou onze zonden wegnemen. Dat gaat op grond van geloof. De Apostel heeft het er niet over dat we niet meer zouden zondigen.

Als het de bedoeling van de Heer was dat Hij de zonden zodanig uit ons leven zou wegnemen, dat wij niet meer zouden zondigen, hebben wij geen genade nodig. We hebben dan immers geen zonden meer en hebben ook Zijn kracht niet nodig, want dan zijn we niet zwak meer.

De bedoeling is juist dat we wel blijven zondigen, maar niettemin er geen schuld aan overhouden. Zodat het ons niet hindert in Zijn dienst. Voor zover Hij vindt dat bepaalde zonden uit ons leven zouden moeten verdwijnen, dan ziet Hij maar. Wij kunnen er niets aan doen. Als er wat weggenomen moet worden, moet Hij het doen. Over het algemeen staan zonden onze dienst aan Hem helemaal niet in de weg. Uitzonderingen daargelaten uiteraard. Degenen die er belang bij hebben dat wij niet meer zondigen, zijn wij zelf. Om acceptabel te worden voor onszelf en voor andere mensen. Daar heeft de Heer echter geen belang bij. Waar de Heer belang bij heeft, is dat wij ondanks onze zonden Hem dienen. Dat kan alleen wanneer onze gewetens gereinigd zijn geworden. Daartoe doet Hij dat.

In vers 5 gaat het dus niet over de zonden van de wereld, maar over de zonden van gelovigen. Het gaat niet om de reiniging van het geweten van de zondaar, van de mens in het algemeen, maar om de reiniging van het geweten van het kind van God.

Het gaat het dus niet om het werk dat de Here Jezus volbracht heeft aan het kruis van Golgotha, maar om Zijn werk en functie nú, als onze Hogepriester van het Nieuwe Verbond, om dat wat Hij nu voor ons doet. Hij zou het effect van onze zonden wegnemen. Dat gebeurt ook, maar daar is een voorwaarde aan verbonden.

Die zondigt niet ...

1 Johannes 3 : 6a

6a Een ieder, die in Hem blijft, die zondigt niet; ...

We leggen dit naast Hebreëen 10 : 2, waar staat: “.. *geen geweten meer zouden hebben der zonden, eenmaal gereinigd geweest zijnde*”. Dat wij niet meer zouden zondigen, is volstrekt onbijbels. Het is wel degelijk zo dat “*een ieder, die in Hem blijft*”, een kind van God, een Nieuwe Schepping in Christus, waarin totaal geen zonde is, geen geweten van zonde meer heeft. Heeft hij dat “weten” wel, dan is dat een teken van het in de praktijk niet leven van dat Nieuwe Leven.

1 Johannes 1 : 8

8 Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij ons zelve, en de waarheid is in ons niet.

De zonde zou geen effect meer hebben op ons hart en op ons geweten. Wij zouden in Hem blijven en met Hem wandelen. Daarvan wordt gezegd: “*Een ieder die in Hem blijft, die zondigt niet*”.

1 Johannes 3 : 6

6 Een ieder, die in Hem blijft, die zondigt niet; een ieder, **die zondigt**, die heeft Hem niet gezien, en **heeft Hem niet gekend**.

Daar waar onze gewetens verontreinigd worden, komt dat niet omdat wij zondigen, maar omdat we als gelovigen niet leven in gemeenschap met Hem (= *Hem kennen*). Het hangt af van onze levensinstelling; op wie we gericht zijn en wie wij dienen.

1 Johannes 3 : 5

5 En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen zonde is in Hem.

Als deze tekst uit het verband gehaald wordt, kan ervan gemaakt worden dat Hij ervoor zal zorgen dat wij niet meer zondigen. Dat betekent het echter niet. Johannes herhaalt namelijk vele malen dezelfde dingen, dus we komen het meerdere malen tegen.

1 Johannes 3 : 8b

8b ... Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.

Er staat niet dat die “werken des duivels” er niet meer zouden zijn. Maar die zouden hun uitwerking missen. De bedoeling is dat die werken ons niet meer afhouden van onze dienst aan God. De duivel schiet zijn vurige pijlen nog steeds, maar wij hebben een goede afweer. (Efeze 6) De duivel blijft gewoon doorgaan met zijn werk. Het moet duidelijk zijn dat “opdat Hij de werken des duivels verbreken zou” hetzelfde betekent als “opdat Hij onze zonden zou wegnemen” in vers 5. Zonden zijn in beginsel werken van de duivel. Daar vinden ze in elk geval hun oorsprong. (Vers 8a) In beide verzen is echter de gedachte dat die zonden ons niet onbekwaam maken om de levende God te dienen. Daar gaat het over, ook in de volgende verzen.

De rechtvaardigheid doen

1 Johannes 3 : 10

10 Hierin zijn de kinderen Gods en de kinderen des duivels openbaar. Een ieder, **die de rechtvaardigheid niet doet, die is niet uit God**, en die zijn broeder niet liefheeft.

Wij zouden als kinderen Gods “de rechtvaardigheid doen”. Wij zouden onze lichamen stellen tot instrumenten, tot “wapenen der gerechtigheid”. (Romeinen 6 : 13) Niet de zonde dienen, maar de gerechtigheid. Niet de wet dienen, maar de genade. Het één is dienstbaarheid aan de duivel, het andere is dienstbaarheid aan God. Pas wanneer wij dienstbaar zijn aan God, ons voor die dienst beschikbaar stellen, zullen die “werken des duivels” in ons verbroken worden en zal de zonde uit ons weggenomen worden. Wat de “gerechtigheid dienen” betekent, staat er ook. Daarvoor laten we de ontkenningen weg: “Een ieder die de rechtvaardigheid doet, is uit God, namelijk degene die zijn broeder liefheeft”. De “rechtvaardigheid dienen” bestaat dus uit: het praktisch liefhebben (dienen) van de broeders en zusters.

1 Johannes 3 : 16

16 Hieraan hebben wij de liefde gekend, dat Hij Zijn leven voor ons gesteld heeft; en wij zijn schuldig voor de broeders het leven te stellen.

Christus heeft Zich in heel Zijn leven aan ons gewijd. Hij zorgt voor ons en dient ons. Daarom zijn wij “schuldig voor de broeders het leven te stellen”. Waar Hij ons dient, zouden wij elkaar dienen. Waar Hij zich bezighoudt met Zijn werk aan, en ten behoeve, van de Gemeente, zou ons werk eveneens bestaan uit precies hetzelfde. Als Christenen zijn wij voor de wereld dood en dragen dus voor de wereld als zodanig

fundamenteel geen verantwoordelijkheid. Waar wij voor God levend zijn, als leden van Zijn Lichaam, Zijn Gemeente, hebben wij een verantwoordelijkheid binnen de Gemeente. Die verantwoordelijkheid zou daarom bovenaan staan in ons lijstje van prioriteiten. Wat God van ons verwacht, is niet dat wij volwaardige en nuttige leden zijn van de maatschappij, maar wel dat wij volwaardige leden zijn van Zijn Lichaam. Functioneel en dienstbaar, ten behoeve van onze broeders en zusters, die wij dan dus moeten verdragen.

Schape zijn lastige wezens, die dikwijls hulp nodig hebben. Schape zonder toezicht gaat fout. De Heer stelde Zijn leven voor de schape, (Johannes 10 : 11) wat uiteraard niet betekent dat Hij voor de schape stierf. Het “leven stellen voor de broeders” betekent ook niet dat wij voor de broeders zouden sterven. De herder sterft niet voor de kudde, maar leeft voor de kudde. Hij stelt zijn leven voor de schape, betekent dat hij zijn leven wijdt aan de schape. Dat is een voorbeeld dat wij kunnen naleven. Wij zouden ons leven wijden aan het werk des Heren, wat betekent aan onze broeders en zusters. Er is geen ander werk des Heren in onze dagen. Waar wij dat doen, hebben wij de hoop op loon en heerlijkheid in de toekomst en worden wij in de praktijk gereinigd.

Onze harten voor Hem

1 Johannes 3 : 19

19 En hieraan kennen wij, dat wij uit de waarheid zijn, en **wij zullen onze harten verzekeren voor Hem**.

Waar wij onze harten “verzekeren voor Hem”, zijn wij blijkbaar “uit de waarheid”. “Verzekeren” wil zeggen “veiligstellen”, namelijk ons hart apart zetten en daarmee ons denken en heel ons leven aan Hem ter beschikking stellen. Er is geen veiligere wijze van leven dan dit. Als wij onze harten aan Hem toevertrouwen, zal Hij voor ons zorgen. Als we dat doen, zijn wij “uit de waarheid” van het Nieuwe Verbond, namelijk “bekwaam gemaakt” om Hem te dienen. (2 Korinthe 3 : 6)

1 Johannes 3 : 20

20 Want indien ons hart ons veroordeelt, God is meerder dan ons hart, en Hij kent alle dingen.

Ons geweten is een zaak van het hart in de Bijbel. Er is iemand die hoger is in rangorde dan ons hart. Er is een hogere Rechter dan ons eigen geweten. Wellicht veroordeelt ons hart ons, maar van belang is wat de hoogste Rechter van ons vindt. “God is meerder dan ons hart”.

Ons hart is niet de hoogste norm. Uiteraard is God en Zijn Woord dat. Wij veroordelen wellicht onszelf, maar wij weten niet alle feiten. Wij kunnen niet echt in ons eigen hart kijken. Wij weten niet wat onze motieven zijn en wat er precies in onze harten omgaat. Daarom is ons oordeel ook niet zo recht. De veel hogere Rechter, die alle dingen kent, spreekt ons vrij. God is het die rechtvaardig maakt.

1 Johannes 3 : 21

21 Geliefden! Indien ons hart *ons* niet veroordeelt, **zo hebben wij vrijmoedigheid tot God;**

Bedoelt wordt de vrijmoedigheid om onze lichamen te stellen tot "levend, heilig, Gode welbehaaglijk offer". (Romeinen 12 : 1) Om "te naderen tot de Troon der genade". (Hebreeën 4 : 16) Om "in te gaan op een verse en levende weg" en "onze onderlinge bijeenkomst niet na te laten". (Hebreeën 10 : 20, 25) Om te leven uit geloof. Om genade te ontvangen, ook onder onze meest erbarmelijke omstandigheden, hoezeer wij ook zondaren zijn en gefaald hebben. De vrijmoedigheid om anderen te vergeven, die misschien wat tegen ons misdaan hebben. Dat kan alleen wanneer wij onszelf (ons praktische leven) voor de volle honderd procent aan Hem overgeven. Waar wij ons praktische leven Hem onthouden, komt er van deze leerstellingen domweg niets terecht en hebben ze ook geen enkel nut of functie. Het wordt pas actief, en tot nut, wanneer wij zo tot Hem naderen. Dan pas geldt:

1 Johannes 3 : 22a

22a En zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, ...

Er staat niet dat wat wij bidden, wij ook van Hem ontvangen zullen. "En zo" wil zeggen "op grond van het voorgaande". Daar namelijk waar wij deze hoop op Hem hebben, daar waar wij onze harten verzekeren voor Hem. Daar waar ons hart inderdaad gereinigd is van het kwaad geweten, om de levende God te dienen. Daar waar wij onze eigen lichamen gesteld hebben tot een levend, Gode welbehaaglijk offer. Daar waar het belangrijkste in ons leven is, dat wij "de goede en welbehaaglijke wil van God doen". (Romeinen 12 : 2) Daar is het zo dat wat wij bidden, wij van Hem ontvangen zullen. Als dat ons leven is, kan ik mij geen ander gebed meer voorstellen. Behalve dan een gebed van de apostel Paulus, dat al een paar keer is aangehaald: "Heer, wat wilt Gij dat ik doen zal?" Of het gebed van de Here Jezus Zelf, toen Hij in de wereld kwam als Hogepriester: "Zie, hier ben Ik o, God, om Uw wil te doen." (Hebreeën 10 : 7) Dat moet het hoogste gebed zijn van elke gelovige.

"En zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem". Dat zal Hij ons dan geven namelijk. Die dubbele genade, die wij als kinderen Gods ontvangen, is in de eerste plaats deze:

Dat Hij ons bekwaam maakt in de praktijk om de levende God te dienen, zodat wij de rest van ons leven als kinderen Gods niet voor niks op aarde doorbrengen met een volstrekt zinloos leven.

De genade is dat wij, van nature aan de ijdelheid (= leegheid) onderworpen, (Prediker 1 : 2) onze levens op zinvolle wijze kunnen gebruiken tot Zijn eer. Wie zou je nu liever dienen dan de Allerhoogste? Een genadig, barmhartig en goedertieren God. Hem zouden wij dienen en van Hem zouden wij loon ontvangen, ondanks dat wij gewoon zondaren zijn en blijven. Geen probleem, want Zijn kracht wordt in onze zwakheid volbracht. (2 Korinthe 12 : 9) Alleen genade in het praktische leven van de gelovige is nodig. Waar we dit bidden, zal Hij dat ons geven.

1 Johannes 3 : 22

22 En zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, **dewijl wij Zijn geboden bewaren**, en doen, hetgeen behagelijk is voor Hem.

"Zijn geboden" slaat niet op de wet, maar op Zijn Woord. Wij ontvangen van Hem wat wij bidden, omdat we Zijn Woord bewaren en doen, "hetgeen behagelijk is voor Hem". Paulus zegt in Romeinen 12 : 2 dat onze vernieuwing van denken (*gemoed*) die door dat Woord bewaren en het stellen van ons lichaam, bewerkstelligd wordt, is "opdat wij zouden "proeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij". We vinden hier precies dezelfde termen terug in precies hetzelfde verband.

Waar wij onszelf onderwerpen aan het Woord, aan de Heer Zelf en zonder aarzeling naar Hem gaan en zeggen: "Hier ben ik, gebruik mij," daar zullen wij verlost worden van de problemen waar wij gewoonlijk mee rondlopen. Dat staat niet alleen hier in 1 Johannes 3, maar dat vinden we in het algemeen in heel het Nieuwe Testament terug, zeker bij alle apostelen. Wij zouden ons aan Hem ter beschikking stellen, omdat Hij zegt dat wij daartoe bekwaam zijn, omdat Hij ons "heeft wedergeboren, tot een levende hoop". (1 Petrus 1 : 3) Wij zouden ons daarbij aansluiten, daar consequenties uit trekken, ons overgeven aan Hem, beschikbaar stellen voor Zijn dienst, opdat Hij ons zou gebruiken en dat ter versterking van de hoop die wij op Hem hebben.

Amen